

Петро Катеринич „Квакослухання”

... Грандіозний півфінал 25-го пісенного конкурсу „Квакослухання” розпочався ближче до обіду, бо один з провідних детективів – пані Сорока-Білобока, змушена була розшукувати раптово зниклу пані Чайчину Білокрилу, котра, виявилось, не прибула на конкурс, бо раптово згадала, що в її сестри сьогодні ювілей. Присоромлена пані Чайчина змушена була співати найпершою. Глядачі міцно аплодували і вигукували кожному учасникові, але чи не найбільше Півневі Сизенькому, який вирішив-таки не вдягати перуку. Коли під номером 5 закінчила виступати пані Іволга в дуеті з Їжачками-Близнючками і, нарешті розпочалася реклама (а вона тривала більше десяти хвилин, бо пан Сизенький рекламував засіб від облісіння - „лисовіт”), так от саме тоді до великої Трояндової зали влетів захеканий і наполоханий охоронець пан Ховрах, щосили вигукуючи:

Не пускав я їх до зали,

Вони мене покусали!

І почав показувати величезні, як вишні, червоні прищі. Комарі, які аж вищали, щоб їхнього учасника допустили до змагання, колись уже ледь не зіпсували весь фінал. А позаминулоріч, під час виступу їхнього претендента на перемогу – Комара Кусючого, від радощів покусали мало чи не весь зал. Тоді з обуреними вигуками всі гості конкурсу страйкували під медпунктом, бо в медсестри не вистачило йоду. Після того випадку організатори змагання строго заборонили комарам брати участь в „Квакослуханні”, наголошуючи ще й на тому, що жоден комар не відзначається особливим голосом. Ось і маєш...

На важливі переговори зі злісними порушниками порядку одночасно відрядили головного інженера пана Дятла одразу ж одягнувши на нього маску, якого-не-якого плаща і нааромативши відповідним дезодорантом. Всі комарі, яких було за дверима залу не менше сотні, одразу ж покривились від неприємного аромату.

- Фу! Стоматолога, Дятле, треба дз-дз відзвідувати чстідше. І нам про дзце дзбі треба дзговорити!?

- Панове! Панове! В мене для вас приємна новина – я маю зустрічну ідею щодо вашої участі в „Квакослуханні”, - осяйнуло пана Дятла.

- І невже вона дзодобається дзам? – гордо піднявши своє довжелезне жало, мовив, очевидно, старший між комарів.

- Я думаю, що так! – бовкнув пан Дятел і усміхнувся.

- Дзьоба не щир! Ще встигнеш! Ти нам дзфакти давай!

... Вже через півгодинки концерт було продовжено. І все було так, як заплановано. От тільки в конкурсному плані з'явилось 11 виступів півфіналістів. Було додано представника від комарів і всіх злих комах (ос, зокрема) – Комарію Кусь. Всі гості спостерігали за виступами конкурсантів з великої Трояндової зали, зверху над якою височіла звукопроникна скляна огорожа, за якою вболівали усі комарі. Пан Дятел спеціально для жалючих гостей нашвидкоруч змайстрував такий ізоляційний пристрій. Комарі, які не могли, як відомо, стримувати емоцій, тепер енергійно жалили один одного, а згодом одразу ж вибачались. Ну бо що ж поробиш, коли так збуджено влаштована нервова система усіх комарів? І хоча пані Комарія й не пройшла до фіналу головного пісенного дійства, всі залишилися задоволеними: і комарі, які пообіцяли в наступному році підготуватися ретельніше, і організатори з членами журі, котрі об'єктивно та неупереджено оцінювали конкурсантів. Усі вирішили, що у фіналі право голосувати буде надано і глядачам. Отже, кращими з півфіналістів визнали Жабку Зелену, яка виступала з вокалістами братами Кумкумами, пана Півня Сизенького з його піснею „Божевільна любов”, тріо Іволги та Їжачків-Близнючків, Коника Цвіркунчика з піснею „Мелодія в серцях” та Качку Сіру і її любих діток-каченят. Фінал обіцяє бути надзвичайно сильним і співучим. Можливо, перемога піде до Великого Ставу, а, можливо, до Курятника чи деінде. Хто ж сподобається публіці та журі найбільше? Чия пісня стане кращою на 25-му конкурсі „Квакослухання” і хто отримає гран-прі та головні призи – дізнаємось під час яскравого фіналу...

Петро Катеринич „Черевички”

Черевички

На травичці біля річки

Загубив хтось черевички.

Приміряв собі їжак –

Не підходять аніяк.

Для Зайчати й Жабеняти

Теж вони великуваті,

Й замалі для Ведмежат...

Так і досі там лежать.

Рудохвоста хитринка

Хвіст рудий, руда спідничка,

Відгадайте, хто? – Лисичка!

У бабусі курку вкрала

І спасибі не сказала –

Рудохвоста ця хитринка

Не вчить правил поведінки!

Внучки

У бабусі Мишки внучки –

Всі одна в одну близнючки.

Каже Білка: „Внучки гожі!

Й ви на них, бабусю, схожі.

А як підростуть за літо –

Буде вас не відрізнити.”

